

publicat per Kamal Jumblatt l'any 1975. Van ser realitzats per una publicació que mai veurà la llum. Una selecció d'estos dibuixos es presenta en l'exposició.

1978

21 de març – **5 d'abril**

Participa a l'*Exposition Internationale d'Arts Plastiques pour la Palestine* (Exposició Internacional d'Arts Plàstiques per Palestina) organitzada a Beirut per l'Organització per l'Alliberament de Palestina (OLP) al soterrani de la Universitat Àrab. L'exposició va reunir uns 200 quadres d'artistes de 31 països diferents.

1979

Participa en la XXIII Fira de Pintura i Escultura de la UNESCO a Beirut i presenta el seu projecte d'escultura *Colonnes de Lumière* (Columnes de Llum), que s'alçarà a Gidda l'any 1981. Amal Traboulsi obre la Galeria Épreuve d'Artiste a Beirut.

23 de juliol

Naixement de la seua filla Hala.

1980

22 d'abril – **5 de maig**

Exposa en la Galeria Épreuve d'Artiste, sota el títol *Wāqīʿ min wāqīʿ* (La realitat de la realitat), una sèrie de pastels a l'oli, tintes xineses i escultures.

18 de novembre

Exposicions a Ciudad Bolívar a Venèçuela. El fulletó-invitiació reproduceix novament el text de Lionello Ponente de 1973 (traduït al castellà) i el retrat de Rayess fet per Carmelo a Algèria.

Octubre de 1981 – maig de 1989 Aràbia Saudita

Deixa el Líban per anar a Gidda, a l'Aràbia Saudita, on resideix fins al maig de 1989. En aquests anys viatja al Líban i a Itàlia, on dissenya i produeix escultures.

Participa en el projecte d'embelliment de la ciutat iniciat pel governador de Gidda, Mohammed Said Farsi, enginyer format al Caire i col·leccionista, en col·laboració amb l'arquitecte espanyol Julio Lafuente. El projecte sovint s'anomena «Museu a l'aire lliure» o «Corniche» i comptarà amb escultures d'artistes convidats àrabs i internacionals.

Produeix escultures en marbre i metall per a les ciutats de Tabouk i Riad, així com nombrosos dibuixos, maquetes i projectes d'arquitectura utòpica.

1981

La seua escultura d'alumini *Columne de Lumière* (Columna de llum), que representa la paraula «Allah» i té 28 m d'alçada, s'erigeix en una plaça de Gidda.

1983

Mort de la seua mare.

7 de maig

Rep a Roma el premi «Targa Europa 82» per tota la seua obra. No pot estar present perquè el mateix dia ha de rebre les peces de la seua escultura *O Seigneur* (Oh, senyor) a Gidda.

Maig

S'erigeix a Tabouk. la seua escultura *O Seigneur* (Oh, senyor). Realitzada en Pietra Santa (, Carrara, Itàlia), té 10 metres d'altura i s'instal·la sobre quatre seients de marbre de Carrara.

També treballa a *Burj al noor*, un projecte dissenyat en memòria del rei Abdelaziz Ibn Saud, fundador de l'actual Aràbia Saudita, que va morir l'any 1953. Aquest Centre de l'Unité et de l'Unicité (Centre per a la Unitat i la Singularitat) reuniria: una mesquita, una sala de conferències i una mediateca per a estudis islàmics, una biblioteca que conserva els arxius del regne, un museu d'arts islàmiques i un observatori instal·lat a la part superior de la torre. L'estructura presentaria a cadascuna de les quatre portes un dels quatre llibres sagrats: el Talmud, l'Antic Testament, el Nou Testament i l'Alcorà.

1986

Es divorcia de la seva dona Marta. Aquesta ruptura l'afectarà molt temps. L'any següent la Marta i la seua filla Hala van marxar a Venèçuela.

Març

Omran Al-Qaisi autoedita *Aref El Rayess*, la primera monografia dedicada a l'artista. Rayess, decebut pel llibre, es va negar a organitzar cap esdeveniment al voltant d'aquesta publicació.

Octubre – novembre

A Gidda va escriure sis memòries: *Nostalgie*; *Divorce*; *Promenade*; *Rancune*, *Amour*, *Vengeance*; *Voyage*; *Voyages*

(Nostàlgia; Divorci; Passeig; Rancor, Amor, Venjança; Viatge; Viatges) que va enviar l'any 1988 a l'editora Solange Fasquelle amb la intenció de publicar-les.

1986-1988

Deserts. Important sèrie de paisatges de l'Aràbia Saudita, una gran seqüència dels quals es presentarà a la Galeria Janine Rubeiz sota el títol *Aref Rayess à travers le désert* (Aref Rayess pel desert) entre el 20 de març i el 12 d'abril de 1996.

1988

8 – 30 de desembre

Exposicions amb altres artistes libanesos a la Galeria Janine Rubeiz.

Finals de la dècada de 1980

Rayess és sol·licitat per a interpretar el paper d'un pintor d'esquerres, parella d'una periodista, en la pel·lícula *L'Arrière-quartier* (El barri interior). El guió el signen la directora franc-libanesa Jocelyne Saab (1948-2019) i Séililm Turquie, escriptor i periodista libanès que, a partir de 1982, publica sota el nom de Sélim Nassib. La pel·lícula no es realitza.

1990 – 1992

Viatges i estades a França, Suïssa, Marroc, Venèçuela i Anglaterra.

1992

12 de desembre

Retorn definitiu al Líban.

1993

Suïcidi de la seua germana Salma a Aley. «Salma va eixir a passejar després de dinar cap a la 13:00 h i va continuar el seu viatge per un lloc que encara desconeguem. Es va llançar des de l'últim pis d'un edifici enfront de l'hotel Jubaila». Rayess va fer una escultura en memòria seua l'any 1999 instal·lada al jardí de la casa d'Aley.

16 de juny – 16 de juliol

Participa a l'exposició en homenatge a Janine Rubeiz (morta l'agost de 1992) a la Galeria epònima de Beirut, dirigida per la seua filla Nadine Begdache.

12 – 23 d'octubre

Exhibeix *Œuvres nostalgiques, années 1960* (Obres nostàlgiques, anys 1960) a la Galeria Épreuve d'Artiste.

1995

7 – 22 de febrer

Exposa *Collages d'une réalité imaginaire* (Collages d'una realitat imaginària),

pertanyents a una sèrie més ampla produïda entre 1992 i 1995, al Centre Cultural Francés de Beirut.

29 de març

Participa a l'exposició *Abstract painting in Lebanese Art* (Pintura abstracta en l'art libanés) organitzat a la LAU (Universitat Àrab Libanesa).

1997

22 d'octubre – 5 de novembre

Exhibeix *The Human GOD's Land* (La Terra del DÉU humà) a la World of Art Gallery de Beirut, sota el patrocini del ministre de Cultura i Educació Faouzi Hobeich.

Desembre – gener de 1998

Exposa al Centre Cultural Francés de Beirut la sèrie *Hommage au Petit Prince d'Antoine de Saint-Exupéry* (Homenatge al Petit Príncep d'Antoine de Saint-Exupéry).

1998

25 de març – 25 d'abril

Exposicions a les Coves de França.

14 – 30 de maig

Participa a l'exposició *50 ans d'art contemporain arabe pour la Palestine* (50 anys d'art àrab contemporani per a Palestina) organitzada per Agial Art Gallery dirigida per Saleh Barakat.

1999

14 de juliol – 3 d'agost

Organitza el primer Simposi Internacional d'Escultura a Aley.

11 – 21 de desembre

Exhibeix *Labyrinthes 2000* (Laberints 2000) al Palau de la UNESCO a Beirut.

2000

Participa com a convidat d'honor en el segon Simposi Internacional d'Escultura a Aley.

2001

Mort del pare de l'artista.

Juny

Exposa *Chants du Carré* (Cançons del quadrat) a la Galeria Janine Rubeiz.

2003

29 d'agost – 7 de setembre

El col·leccionista Emile Hannouche exposa Rayess a la seua finca a la vall de la Bekaa (Líban).

27 de gener de 2005

Mort a Aley.

Aref El Rayess (1928-2005)

1928

Naix el 24 d'octubre a Aley (Mont Líban) en una família drusa, fill de Najib El Rayess i Latifeh Abi Rafeh.

Tindrà dos germans, Farid i Riyad, i una germana menuda, Salma.

El seu pare és emprenedor i funda, a la dècada de 1930, EMCO, una empresa d'obres públiques activa al Líban i Palestina, després a l'Àfrica (fins al 1961) i més tard a l'Aràbia Saudita amb Farid i Riad que donaran suport a Rayess i la seua obra facilitant exposicions, encàrrecs i col·laboracions en els seus projectes.

1939

Comença a pintar amb la seua mare Latifeh Abi Rafeh.

1943

22 de novembre de 1943

Proclamació de la República

Libanesa independent.

1944

Entra a l'escola lazarista francòfona Collège Saint Joseph d'Antoura on assisteix l'elit libanesa, entre els quals es troba Kamal Jumblatt (1917-1977), fundador i líder històric del PSP (Partit Socialista Progressista) libanès, que serà, juntament amb la seua dona May, un amic íntim de Rayess.

1945

Descobreix l'obra de Mikhaïl Naimy (1889-1998), escriptor i poeta libanés pròxim a Gibran Khalil Gibran (1883-1931) i membre actiu de la diàspora literària àrab als Estats Units els anys 1911-1931. És autor de textos filosòfics i espirituals (entre ells *Le Livre de Mirdad* [El llibre de Mirdad] publicat el 1948), on proposa una síntesi de l'Orient espiritual i l'Occident materialista, i una visió monista de l'home i la natura.

1946

Primer signe d'una fragilitat psíquica que es manifestarà en diferents moments de la seua vida. Mentre va estar malalt i vivia en coma, la seua mare hauria resat a la Mare de Déu de Saydnaya, a qui veuria en somnis. Uns anys més tard visitarà el monestir de Síria amb l'artista libanés Hassan Jouni.

Aquest record tornarà al quadern *La lumière. Le Miracle d'un Vœux* (sic) (La llum. El miracle d'un desig) i *Notre-Dame de Saydnaya en Syrie* (La Mare de Déu de Saydnaya a Síria)

realitzada a Califòrnia el juny de 1965. Aquestes tres obres, així com dos llenços relacionats, es presenten a l'exposició.

1947

A juliol, Rayess va enviar a Naimy un dibuix titulat *Nisbaʿ šilaʿ āl-fikr wāl-rūḥ bayn āš-šarq wāl-garb* (La relació entre pensament i esperit a Orient i Occident) que representa un home amb un halo i la seua ombra envoltats d'àngels. Naimy el va convidar a la seua ermita de Baskinta al Mont Líban, que visitaria regularment.

1948

Primer d'una llarga sèrie de viatges de Kamal Jumblatt a l'Índia, on s'allotjava habitualment en Parvathy Vilas, a l'ashram d'Atmananda Krishna Menon (1883-1959) en Thiruvananthapuram (Kerala), amb motiu de retirs espirituals o estades vinculades a la política. Atmananda Krishna Menon, que apareix com a Ananda en els poemes escrits per Jumblatt els anys 1955-1975 i publicats amb el títol *Ananda-Félicité* (Ananda-Felicitat) el 1975, és un dels grans reformadors de l'Advaita Vedanta a la primera meitat del segle XX.

14 de maig

Proclamació de l'Estat d'Israel

seguida de la Nakba (Catàstrofe)

i l'èxode massiu de palestins.

20 de maig – 12 de juny

Primera exposició a la sala Oest de l'AUB (Universitat Americana de Beirut) que acull al mateix temps una conferència de la UNESCO. Julian Sorell Huxley (1887-1975), cofundador de la UNESCO i després director general, i Peter Bellew (1912-1986), director de la secció d'Arts i Lletres, visiten l'exposició i fan traslladar algunes obres de Rayess al Palau de la UNESCO, per l'exposició internacional presentada en el marc de la Tercera Sessió de la Conferència General a Beirut.

Desembre

Primera estada al Senegal on es va reunir amb el seu pare a Dakar (té una factoria amb plantacions a Kolda en Casamance). Comença una rica seqüència d'obres sobre paper (dibuixos, aquarel·les i guaix) i sobre tela, amb temes de paisatges africans i retrats sensibles de les poblacions de Casamance on realitza estades freqüents. La seua relació íntima

amb aquest país i els seus habitants deixarà una empremta duradora en el seu pensament i la seua obra.

1949-1957

Entre Senegal i París

1950

Maig

Eixida a París per seguir estudis artístics.

Va assistir a les acadèmies lliures de Fernand Léger (on va conèixer la seua amiga Saloua Raouda Choucair), André Lhôte, La Grande Chaumière (tallers d'Ossip Zadkine i Henri Goetz), i l'estudi de l'ermita de Johnny Friedlaender (gravat i litografia).

Assisteix al curs de model en viu en el Curs Superior de Dibuix Aplicat a l'Art i la Indústria de Montparnasse.

Va provar diverses arts i disciplines: ballet, teatre, mim i pantomima amb Marcel Marceau, Etienne Ducroux i Jean-Louis Barrault; i fins i tot costura per a dames.

Reprèn la pintura i freqüenta l'Ecole des Beaux-Arts, el Museu de l'Orangerie, el Museu del Louvre on descobreix els llegats fenicis, assiris, faraònics, bizantins i àrabs, i el Museu d'Art Modern. Va tractar braç a braç amb artistes libanesos presents a París com Etel Adnan, Chafic Abouboud, Said Akl, Farid Aouad, Michel Basbous, Saloua Raouda Choucair, Jean Khalifé i Nicolas Nammар. I s'interessa pels debats intel·lectuals que agiten la postguerra.

1951

Octubre

Envia des de Dakar el primer esborrany d'una obra de teatre en 4 actes, *Le Précédant* (L'Anterior), a amics de Beirut.

Llarga estada a la casa de descans St. Mandé (ara residència Palazzo Saint Mandé) a la regió de París.

1954

Fi de la guerra d'Indoxina

(1946-1954).

Inici de la Guerra d'Independència

Algèria (1954-1962).

1956

26 de juliol

Nacionalització del Canal de Suez.

6-16 d'abril

Exposa una cinquantena de pintures i dibuixos al Foyer Franc-Libanés de Dakar.

CRONO-BIOGRAFIA

1928

Retorn al Líban.

Es dedica a la pintura i a la comèdia, al teatre i a la televisió.

Realitza el tapís *Signes de Cadmus* (Senyals de Cadmus), tapisseria d'Aubusson (1,30 x 3,50 metres) acabat de teixir el novembre de 1958 sota la direcció del teixidor canadenc Roger Caron al taller «La Loggia» de Beirut, i destinat al despatx del secretari general Vittorino Veronese, a la seu de la UNESCO.

1957 – gener de 1958

Participa en la 6a Fira de Pintura i Escultura de la UNESCO a Beirut amb 4 paisatges africans: *Le village de Sarrimussa*, *Le village de Sarri-Sambaly*, *Le village Tankanton* e *La petite Tankanton* (*El poble de Sarrimussa*, *El poble de Sarri-Sambaly*, *El poble de Tankanton* i *La xicoteta Tankanton*). També va participar amb 4 gravats: *Le cheval effrayé*, *Nu dans la nue*, *Attente*, et *Introspection* (El cavall espantat, Nu al nu, L'espera i La introspecció). Rep el Premi Nacional d'Educació.

1958

1 de febrer

Fundació de la República Àrab Unida

(UAR), *breu unió política entre*

Egipte i Síria (1958-1961).

Maig

Després de l'assassinat de l'editor del diari prosirià *Telegraph*, es van produir disturbis a tot el Líban. La violència va obligar al president Camille Chamoun a buscar ajuda externa, la Lliga Àrab i l'ONU, després els Estats Units sota la doctrina Eisenhower. El 15 de juliol, per primera vegada a l'Orient Mitjà, les tropes americanes van desembarcar a la platja de Khaldé, prop de Beirut.

Juny

Una guerra de guerrilles esclata a la muntanya, entre els fidels de Naim Moghabghab i els partidaris de Kamal Jumblatt.

Els fets porten a Rayess fins a Moukhtara (bastí fort de la família Jumblatt) on dissenyarà, en col·laboració amb Kamal Jumblatt i l'artista Wahib Bteddini, el memorial de Bakaata, dedicat als màrtirs caiguts en els enfrontaments.

15 – 30 d'abril

Obres africanes (retrats i paisatges) presentades al Centre Cultural Italià de Beirut, amb la presència de Mikhaïl Naimy i els crítics Georges

Cyr i Georges Schéhadé (poeta i dramaturg libanès, 1905-1989).

Obté una beca del govern italià per estudiar a Florència, en l'Acadèmia de Belles Arts (Accademia di Belle Arti di Florència) el curs 1960-1961.

18 de novembre

Exposa *Le Liban vu par Aref El-Rayess* (El Líban vist per Aref El-Rayess), una sèrie de paisatges libanesos (la regió de Chouf on es va allotjar durant els esdeveniments), a la Galeria Alecco Saab de Beirut.

1960

4 d'abril

Independència del Senegal

sota la presidència de Léopold

Sedar Senghor.

31 d'agost – 7 de setembre

Inaugura L'Atelier Rayess, obert a la casa familiar d'Aley a artistes libanesos i estrangers que el visiten, sota el patrocini de Kamal Jumblatt i en companyia de Shafiq al-Faqih i Roger i Monique Caron. Rayess i al-Faqih hi van ensenyar dibuix, gravat i pintura; Roger i Monique Caron l'art del tapís. La Monique ensenya dibuix gratuïtament als xiquets del poble.

Octubre 1960-1963 Itàlia

Octubre

Deixa Beirut cap a Florència, on es quedarà 8 mesos. Assisteix al curs d'escultura d'Antonio Berti (1904-1990) a l'Acadèmia de Belles Arts (Accademia di Belle Arti di Firenze).

Mentre participa en una manifestació organitzada per l'esquerra a Florència, s'assabenta que Itàlia ha votat al costat de França sobre la qüestió algeriana a les Nacions Unides. Després destrueix totes les obres produïdes per celebrar el centenari de la Unificació d'Itàlia (1861), i realitza l'obra *Salut aux martyrs de la Révolution Algérienne* (Salutacions als màrtirs de la Revolució Algeriana) que oferirà al Musée National des Beaux-Arts d'Alger el 1972.

1961

Estiu

Eixida cap a Roma on va assistir a l'Acadèmia de Belles Arts i l'Accademia Internazionale Leonardo da Vinci. Hi va estudiar pintura i escultura des del 1961 fins al 1964. Durant aquest temps, observa amb atenció les obres d'artistes antics —Luca Cambiaso (1727-1585), els dibuixos florentins del segle XVI— i de moderns comFortunato Depero (1892-1960), Mario Sironi (1885-1961), Renato Guttuso (1911-1987)

o Gino Severini (1883-1966), a qui va conèixer en la seua exposició retrospectiva al Palazzo Venezia de Roma el 1961.

Coneix Lionello Venturi (1885-1961) i Nello Ponente (1925-1981) que el 1973 li dedicaran un text important, que traduirà i publicarà diverses vegades als seus catàlegs d'exposicions.

1961-1962

Nombroses exposicions col·lectives a la Galeria Numero dirigida per Fiamma Vigo (Florència, Milà, Venècia, Roma) i a la Galeria Pogliani (Roma i Torí) que el representen.

Novembre 1961

Inauguració del Museu Sursock de Beirut.

El seu pare Najib El Rayess va deixar Àfrica i va tornar al Líban.

9 – 20 de febrer 1962

Exposició *Temps – Homme – Machine* (Temps – Home – Màquina) a la Galeria Alecco Saab de Beirut. Un total de 20 pintures que integren diversos materials com arena, clarió, pedres i pasta de vidre.

1963

Inauguració de la Gallery One a Beirut per Helen i Youssef el-Khal.

Va rebre una ordre del govern per representar el Líban a la Fira Mundial de Nova York (22 d'abril de 1964 – 23 d'abril de 1965) i va produir 2 escultures: *Le Phénicien ou Soldat Phénicien* (El Fenici o Soldat Fenici) —metall i bronze, 3,5 metres d'alçada— i *Lubnan* (Líban) —gravat a un bloc de pedra libanesa de 2 metres d'alçada—. Aquestes obres no estan localitzades hui dia (potser estiguen emmagatzemades en un museu de Nova York).

14 – 24 de novembre

Exposició a la Galeria La Licorne de Beirut, que inclou pintures de la sèrie *Temps et Murs* (Temps i parets) —2 obres d'aquesta sèrie es presenten a l'exposició— i 15 petites escultures de terracota fetes a Itàlia, 12 de les quals es presenten a l'exposició. Una d'estes va guanyar el Premi d'Escultura al V Salon d'Automne del Museu Sursock el desembre de 1965.

Maig 1964 – juliol 1965: Estat Units

1964

3 de maig

Arribada a Nova York per invitació del govern nord-americà com a part d'un programa internacional d'educació i intercanvi cultural.

El seu amic John Ferren el va presentar als pintors expressionistes abstractes de Nova York que freqüentaven el Saló de Dore Ashton. Coneix a Mark Rothko, John Franklin Koenig, Joseph Albers i Robert Rauschenberg i fa amistat amb Hans Hofmann i Frederick Kiesler, a qui dedica un xicotet quadre presentat a l'exposició (*Naitre c'est commencer à mourir* (sic), [Nàixer és començar a morir], 1964).

1965

7 – 20 de gener

Exposa a la Galeria Excelsior de Ciutat de Mèxic per recomanació de Rodolfo Usigli, escriptor i ambaixador mexicà a Beirut.

Estada de 3 mesos a Mèxic durant els quals coneix a Rufino Tamayo (1899-1991) i la nova generació d'artistes mexicans. Algunes de les seues obres romandran a la Galeria Misrachi de Ciutat de Mèxic.

5 – 25 de desembre

Participa en la primera exposició d'art libanès a Iugoslàvia que se celebra a Belgrad (es presenten 45 teles i 4 escultures que després s'exposaran durant uns dies a Zagreb) com a part d'un intercanvi cultural oficial entre els dos països. S'inclouen diverses obres de Rayess produïdes a Itàlia, incloses les quatre obres «algerianes» presentades en aquesta exposició.

7 de desembre de 1965 – 7 de gener de 1966

Participa al 5è Salon d'Automne del Museu Sursock, i guanya els Primers Premis d'Escultura i Pintura.

1966

Visita Itàlia i torna després al Líban, sol·licitat pels seus amics artistes.

Participa en la creació de l'Institut des Beaux-Arts (actual Facultat de Belles Arts i Arquitectura) de la Universitat Libanesa, amb entre d'altres els artistes Nicolas Nammar, Jean Khalifé, Rachid Wehbe, Mounir Eido, Said Akl, Saloua Raouda Choucair, Antoine Moultaqa, Mounir Abou Debs, el cal·lígraf Al Baba, els arquitectes Khalil Khoury, Riad Douaïk i Wathik Adib. Hi va impartir dues assignatures fins al 1980: «Anàlisi i Composició», i «Tècniques».

Crea l'escultura *Passage* (Pas), (pedra libanesa, 185 x 80 x 85 cm) per als col·leccionistes Harry i Phyllis Sherwood a Los Angeles on serà transportada a finals de 1967.

5 – 10 de juny

Guerra dels Sis Dies.

Dona suport a la seua amiga Janine Rubeiz en la fundació de Dar

el-Fan wal-Adab (La Casa de l'Art de la Literatura) a Beirut, de la qual serà membre del comitè d'administració. Comunament anomenat Dar el-Fan, l'espai va estar actiu fins a mitjans dels anys setanta organitzant exposicions, projeccions de pel·lícules, debats, vetllades poètiques i concerts, convidant els principals artistes libanesos i internacionals de les dècades 1960-1970.

Fundació del sindicat de pintors que dirigirà durant 12 anys

7 de juny

Inici de l'estada a Leeds (Yorkshire, Gran Bretanya) per invitació de Tony Johnson, col·leccionista, que li va encarregar dues escultures per al parc de la seua finca. En aquesta ocasió, treballa en talla directa a les pedreres de Crosland Hill, pròximes a la propietat de l'escultor Henry Moore.

9 d'octubre

Mort del Che Guevara a Bolívia.

Crea una tela (presentada a l'exposició) que posteriorment es recollirà en un cartell.

1968

9 de gener

Signatura dels acords de l'OAPEC

(Organització de Països Àrabs

Exportadors de Petroli) a Beirut.

10 – 20 d'abril

Exposició *Sang et Liberté* (Sang i llibertat) a la Galeria del diari L'Orient, que va colpejar profundament a Henri Seyrig. La mateixa exposició es presentarà del 15 al 25 de maig a la casa familiar d'Aley.

Publicació de *Juin et Les Mécréantes* (Juny i els infidels), tercera antologia de la poeta libanesa Nadia Tueni (1935-1983), editat per Pierre Seghers a París. El llibre, del que es van imprimir 458 exemplars, va acompanyat del portafolis *Juin et les mécréantes raconté par Aref Rayess* (Juny i els infidels explicat per Aref Rayess) que inclou 12 làmines d'il·lustracions, en el mateix format de 18,5 x 24,8 cm.

1969

27 de gener

Exposició Aref Rayess. Retrospectiva 1957-1968 al Museu Nacional de Damasc. Primera exposició personal en un país àrab fora del Líban.

Berg Vasilian encomena a Rayess l'escenari de la seua producció 'Al-Zanzalakht (La mèlia), del dramaturg libanès Issam Mahfouz (1939-2006).

Març

Exposició col·lectiva al Centre Cultural de Trípoli (Líban) sobre el tema

Al servei dels Fedayins. Rayess hi presenta 16 quadres.

23 d'abril

Manifestacions violentes a Beirut i Saida en suport dels Fedayin. Rayess participa i és ferit per un gendarme.

Estiu

Crea l'escenari de l'opereta *Jibal As-sawan*, dels famosos germans Rahbani, presentada al Festival de Baalbeck (del 14 de juliol al 2 d'agost), i l'heroïna de la qual és Feyrouz, la gran cantant libanesa.

El llibre *Critique de la pensée religieuse* (Crítica del pensament religiós), del filòsof i polític sirià Sadek Jalal al-Azm, se censura. Per invitació del Cercle Cultural Àrab es reuneixen una seixantena d'escriptors i periodistes i es forma una comissió amb Aref El Rayess per redactar un manifest.

1970

28 de setembre

Mort de Gamal Abdel Nasser.

Rayess fa una pintura (no identificada) en aquesta ocasió.

11 d'octubre

El director libanès Christian Ghazi (1934-2013) roda una escena de la seua pel·lícula *Cent visages pour un seul jour* (Cent cares per un sol dia) a l'estudi de Rayess a Aley. Una vintena d'amics es van reunir amb l'artista per a l'ocasió: Jean Kyrillos, Helen Khal, Wassek Adib, Waddah Fares, Salwa Baroody i Farid El Rayess. A la pantalla apareixen quadres recents de Rayess, que s'exposaran a Dar el-Fan el 29 d'octubre.

29 d'octubre – 21 de novembre

Exhibeix la sèrie *Amour, Mort, Révolution* (Amor, Mort, Revolució) a Dar el Fan, que inclou 26 quadres recents.

25 de novembre – 5 de desembre

Exposició *Printemps et Fleurs* (Primavera i flors) a la Galeria Manoug de Beirut.

6 de desembre

Participa com a membre del comitè de l'Associació de Pintors i Escultors Libanesos al 1r Congrés Àrab d'Arts Plàstiques, al Museu Nacional de Damasc. En aquesta ocasió, es funda la Unió General d'Artistes Plàstics Àrabs (UGAPA), amb l'objectiu de coordinar els sindicats i associacions artístiques dels països àrabs.

1972

10 de gener

L'arquitecte egipci Hassan Fathy (1900-1989) fa una conferència a Dar el-Fan, *La contemporanéité en architecture arabe moderne* (La contemporaneïtat en l'arquitectura àrab moderna).

Coneix Rayess, amb qui mantindrà nombrosos intercanvis. Rayess li encarregarà els plànols de la seua casa a Ouzai', al sud de Beirut. El poble de Gourna dissenyat per Fathy a Egipte (1946-1952) va inspirar l'artista per crear una sèrie de dibuixos al pastel presentats en aquesta exposició.

14 de febrer

Participa a l'exposició inaugural de la Galeria Contact dirigida per Waddah Fares, *Six Contemporary Libanenes Artists* (Sis artistes libanesos contemporanis).

27 d'abril

Publica un manifest polític de 22 pàgines titulat *Ma' man wa-ḡud man?* (Amb qui i contra qui?).

2 – 10 de maig

Participa a l'exposició d'Art Àrab Contemporani a Bagdad, organitzada pel Ministeri de Comunicació, amb obres de la sèrie *Amour, Mort, Révolution* (Amor, Mort, Revolució).

16 de juny

Amb motiu dels deu anys d'independència d'Algèria, Rayess presenta a l'ambaixador d'Algèria al Líban, Mohamed Yazid, l'obra realitzada a Florència l'any 1960 *Salut aux martyrs de la révolution Algérienne* (Salutacions als màrtirs de la revolució algeriana). Presentada primer als locals de Dar el-Fan, l'obra es dipositarà al Musée National des Beaux-Arts d'Alger el 19 de setembre d'eixe any. Es desconeix la ubicació actual d'aquesta gran obra, malgrat una llarga investigació i les nombroses i reiterades peticions de diversos historiadors i crítics de l'art locals a les autoritats culturals algerianes, que han quedat sense resposta. I malgrat tot la seua menció precisa al web del museu, consultat el 27 de novembre de 2015 i el 3 de desembre de 2018.

4 – 11 de setembre

Participa en el III Congrés Àrab d'Arts Plàstiques a Hammamet (Tunísia) organitzat sota els auspicis de la UNESCO i la UGAPA.

23 – 28 d'octubre

Participa en el Primer Festival Panàrab d'Arts Plàstiques de Damasc amb el tema «L'art plàstic al servici de la lluita per l'alliberament», amb un treball titulat *Septembre Noir* (Setembre negre).

Crea l'escenari de l'obra de teatre *Le Prince Rouge* (El príncep roig) del dramaturg libanès Yaacoub Chidrawi, una adaptació de la novel·la de l'escriptor libanès Maroun Abboud.

1973

28 de febrer – 16 de març

Exposició *Les fleurs de la rue Al-Moutanabbi – Place des Martyrs* (Les flors del carrer Al-Moutanabbi – Place des Martyrs) a la Galeria Contact. Són 7 pintures a l'oli, 8 dibuixos a tinta i 25 dibuixos a llapis de Caran d'Ache, 6 dels quals es presenten a l'exposició.

Abril – maig

Participa en el 1r Congrés UGAPA celebrat a Bagdad junt amb altres artistes libanesos, com ara Jean Khalifé, Mounir Eido, Halim Jurdak i Moussa Tiba.

21 de novembre – 8 de desembre

Exhibeix en la Gallery One una quarantena de pastels a l'oli que representen paisatges libanesos.

1974

11 – 23 de gener

Exposa a Dar el-Fan la sèrie de 22 dibuixos *Chapitres du Tiers Monde* (Capítols del Tercer Món). Aquests treballs es publicaran més tard al final del llibre *Road to Peace* (Camí a la pau) publicat l'any 1978.

15 de març – 15 d'abril

Participa en la Biennal de Bagdad organitzada per UGAPA.

Intervé amb collages i guaix a totes les pàgines del poemari d'Amal Jumblatt (1949-1982) *L'Absence ou Anti-Poésie* (Absència o Antipoesia) publicat l'any 1974. La il·lustració de la portada és de Paul Guiragossian. Etel Adnan menciona en un article publicat a *L'Orient-Le Jour* el 29 de juliol de 1974 que Rayess «es passetja amb aquest exemplar únic que algun dia podria ser objecte d'una edició de luxe».

1975

14 de gener – 1 de febrer

Exhibeix *Des fleurs, des femmes, et des atomes* (Flors, dones i àtoms) a la Galerie Le Point. Una cinquantena d'obres produïdes entre 1957 i 1975. Al catàleg s'inclouen una presentació d'Etel Adnan i el text de Nello Ponente datat el 1973.

Esposa Martha Abi Hassan.

Desembre 1975 – octubre 1976: Algèria

Desembre 1975

Invitació oficial algeriana per exposar a la Galeria Racim d'Alger.

13 d'abril

Inici de la guerra civil libanesa (que finalitzarà oficialment el 13 d'octubre de 1990, després dels acords de Taïf signats l'any anterior).

1976

L'any 1976 va realitzar una important sèrie de dibuixos i gravats dedicats a

la violència dels dos primers anys de la guerra civil. Aquests dibuixos es reuniran a *Road to Peace* (Camí a la pau), un llibre testimonial que s'autoeditarà a Beirut el 1978 i que es distribueix en 16 biblioteques, incloses la Biblioteca de la Universitat de Columbia (Nova York), la Biblioteca del Congrés (Washington), la Biblioteca del Harvard College (Cambridge), la Biblioteca de la Universitat de Princeton i la Bayerische Staatsbibliothek (Munic).

24 – 28 de febrer

Participa en el Primer Seminari Nacional d'Arts Plàstiques organitzat per la UNAP, en col·laboració amb la Unió de Pagesos, a la Vila Agrícola de Tessela Merdja (Algèria). Fa una conferència en nom de la delegació libanesa, com a president de l'Associació d'Artistes i Escultors Libanesos, titulada *L'art arabe, entre devoir et engagement* (Art àrab, entre el deure i el compromís). Allà va conèixer l'artista cubà Carmelo González (1920-1990), llavors president de l'Associació d'artistes cubans.

21 d'abril – 9 de maig

Exposició *Hommage à la marche de la Révolution Arabe et du Tiers Monde* (Homenatge a la Marxa de la Revolució Àrab i el Tercer Món) a la Galeria Racim organitzada per la UNAP sota l'alt patrocini de l'Organització Nacional d'Antics Mujahidins. Impressió en el fulletó del text de Nello Ponente traduït a l'àrab i retrat de Rayess fet per Carmelo González. En concret, ací presenta *Temps modernes et Tiers Monde. La marche des peuples du Tiers Monde entre le Développement et la Révolution* (Temps Moderns i Tercer Món. La marxa dels pobles del Tercer Món entre desenvolupament i revolució) 1974-1975, obra presentada a l'exposició.

28 de juny – 4 de juliol

Participa en la *Conferència Internacional per a la Proclamació de la Carta dels Drets dels Pobles* (Alger) on pronuncia un discurs el 3 de juliol.

1977

16 de març

Assassinat de Kamal Jumblatt a Baakline al Chouf. Rayess va participar a l'exposició homenatge organitzada a Beirut l'any 1978 amb 4 obres: *L'affrontement*, *As-Suwayda*, *Sources*, *Jardin* (L'enfrontament, As-Suwayda, Orígens, Jardí).

En un article a *L'Orient-Le Jour* del 17 de febrer de 1978, Rayess menciona una sèrie de dibuixos a tinta xinesa que s'inspiren en el poemari *Ananda-Félicité* (Ananda-Felicitat)